

*You are my cancer*

လေပြည်ရိုင်း



"You Are My Cancer"

Description -

"နှလုံးသားမှ သည်  
ကိုယ်စိတ်ခန္ဓာအစုံကို  
ကိုင်လှုပ်ခဲ့တဲ့ ချစ်ခြင်းနဲ့ သူဟာ  
ကျွန်တော့်အတွက် ကင်ဆာတစ်ခုလို  
တမြေမြေလှိုက်စား အမြစ်တွယ်လို့ "

အခန်း ၁။

ဖိနပ်ကြောင့်ဆုံသည့် ဖူးစာ

နေမဟော်က ဦးထုပ် ဆောင်းလိုက်ပြီးနောက် dashboardပေါ်က ပါ  
ဆယ်ဘူးကို ယူရင်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူဦးတည်  
ကာ လျှောက်လှမ်း သွားသည် က မင်းမြတ်ပိုင် ကုမ္ပဏီဆီသို့ ဖြစ်သည်။

သေချာတာကတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းထက်၌ ပြုံးခြင်းလား၊ မဲ့ခြင်းလား  
မသဲကွဲသည့် ဖော်ပြချက်လေး တစ်ခု ရှိနေပေလိမ့်မည်။ ပါဆယ်ဘူးကို

ပို့ပြီးနောက် ကားထဲ၌ ပြန်ထိုင်နေလိုက်ပြီး ခဏအကြာမှာ တော့ car parking ထဲသို့ ကားလေးတစ်စီး ဝင် လာလေသည်။ ။

ကားရပ်သွားပြီးနောက် အနက်ရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံဖြင့် လူငယ်တစ်ယောက် ဆင်း လာပြီး ဝန်ထမ်းများက ဦးညွှတ်ကာ နှုတ်ဆက်သည် ကို အလိုက်သင့် ပြုံးပြကာ ကုမ္ပဏီထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ။ နေမဟော်လည်း ပြုံးလိုက်ပြီး အတော်လေးကြာတော့ ဖုန်းကို ယူလိုက်သည်။ ။

ထိုအခါ သူ့လက်ချောင်း လေးများက phone contact ဆိုသည့် app လေးကို အလိုလို နှိပ်မိပြီးသား ဖြစ်နေလေပြီ။ ထို့နောက်မှာ တော့ ခေါ်ဆိုလိုက်သည့် contact nameလေးက baby ...

ဘုန်းမြတ်ပိုင်က ကားပေါ်မှ ဆင်းလာရင်း သူ့ကိုနှုတ်ဆက်သည့် ဝန်ထမ်းအချို့ကို ပြန်လည်ပြုံးပြကာ companyထဲသို့ ဆက်ပြီး ဝင်လာလိုက်သည်။ ။ သူ့ကို တွေ့တွေ့ချင်းမှာ ပဲ အတွင်းရေးမှူးမလေးက ပါဆယ်ထုပ် တစ်ခုနှင့် အတူ အနားကို လျှောက် လာလေသည်။ ။

"မင်္ဂလာပါဆရာ"

"မင်္ဂလာပါ သန္တာ"

"ဆရာ့အမည်နဲ့ ပါဆယ်ထုပ် တစ်ခု ရောက်လာတယ် ဆရာ ဒီမှာ ပါ"

"Ok, thank you ပါ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင်က သူ့ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ သန္တာထံမှ ပါဆယ်ဗူးကို ယူပြီးနောက် ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာလိုက်သည်။ ။ ပါဆယ်ဘူးကို စားပွဲ

ပေါ်တင်လိုက်ပြီးနောက် ဝတ်ထားသည့် coatကိုလည်း ချွတ်ပြီး coat rockတွင် ချိတ်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် ခုံမှာ ထိုင်လိုက်ရင်း တင်ထားသည့် ပါဆယ်ဘူးကို ယူလိုက်ပြီး အလှ ထုပ်ထားသည် များကို ဖယ်လိုက်သည်။ ။ ထိုအခါ မြင်လိုက်ရသည် က မွေးနေ့ကိတ်ဘူးနှင့် စာတစ်စောင်မို့ ရုတ်တရက်တော့ အံ့ဩသွားရသည်။ ။

အရင်ဦးစွာ စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ "happy birthday ပါ baby" ဟူ၍ ရေးသားထားပြီး စာပို့သူအမည် နေရာမှာ တော့ NMHဟု အတိုကောက် ရေးထားလေသည်။ ။ ထိုအခါမှ ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် သတိရတော့သည်။ ။

birthday ... ဟုတ်သား၊ ဒီနေ့ငါ့မွေးနေ့ပဲ။ ဒါကြောင့် ညီမလေးက ဘာနေ့လဲ မေးတာကိုး၊ ငါ့စိတ်တွေ အဲဒီလောက်တောင် လေနေခဲ့တာလား။ ကိုယ့်မွေးနေ့ ကိုယ်တောင် မမှတ်မိခဲ့ဘူး ...

ကိုကို ... အခုအချိန်ထိ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ပြုစားနိုင်တုန်းပါပဲ။ ကျွန်တော့် မွေးနေ့ကို မှတ်မိနေတဲ့ အတွက်တော့ ဝမ်းသာမိပါရဲ့။ ကိတ်ပို့လိုက်တာလဲ NMHဆိုတဲ့ အတွက် ကိုကိုပဲ မဟုတ်လား။

နေနိုင်လိုက်တာဗျာ ... အင်းလေ ကျွန်တော့်ကို ထားသွားခဲ့တာတောင် ကြာခဲ့ပြီပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ အခုထိ ချစ်နေဆဲပါ။ လွမ်းလည်း လွမ်းနေဆဲပါ။ ကိုကိုကတော့ ကျွန်တော့်ကို မုန်းနေဆဲပဲပေါ့နော်။ ။

ဘုန်းမြတ်ပိုင်၏ ပျံ့လွင့်နေသော အတွေးများက ရုတ်တရက် မြည်လာသော ဖုန်းသံကြောင့် ပြန်လည် စုစည်းသွားရသည်။ ။ ခေါ်သူအမည် ကြည့်လိုက်တော့ "ကျွန်တော့် ကိုကို" ဖြစ်နေတာမို့ ရုတ်တရက် အံ့ဩ

သွားမိပြီး ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်သည့် သူ့လက်တစ်စုံက မသိမသာ တုန် သွားရလေသည်။ ။

ထို့အတူ သူ့ရင်ထဲမှာ လည်း ပိုးကောင်လေးများ ပြောင်းဆန်နေ သလိုလို ခံစားရသည်။ ။ ဖုန်းရဲ့ အစိမ်းမှတ် လေးဘက်ကို လက်ချောင်း လေးတွေက ဆွဲလိုက်တဲ့ အခါမှာ တော့ အချိန်အတော်ကြာ လွမ်းနေခဲ့ရ သည့် အသံလေးကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ ။

"hello ဘုန်းမြတ်ပိုင်"

"ကိုကိုလားဟင်"

သူ့ကိုကိုမှန်း သိနေပေမယ့်လည်း သူမယုံရဲစွာ ထပ်မေးမိသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ငါပဲ"

"ကိုကို ကျွန်တော့်ဆီ phoneဆက်တယ်၊ ကိုကို ကျွန်တော့်ကို မမုန်း တော့ဘူးပေါ့နော်၊ ကျွန်တော်လေ ကိုကိုကို အရမ်းလွမ်းနေတာ။ ကိတ် ကလည်း ကိုကို ပို့လိုက်တာ မဟုတ်လားဟင်၊ ကျွန်တော်တောင် မွေးနေ့ ကို မေ့နေတာ ကိုကိုက သတိရတယ်နော်"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားနေသည် မို့ မေးခွန်းတွေ တစ်ခွန်းပြီး တစ်ခွန်း ဆက်တိုက် မေးနေမိသည်။ ။

"ဟိုး ... stop ရပ်ပါဦး ဘုန်းမြတ်ပိုင်ရဲ့ မောနေပါ့မယ်။ ဒါနဲ့ ငါ့ အမုန်းတွေကြော့ဖို့ ဘာလုပ်ရ လုပ်ရလို့ မင်းပြောခဲ့ ဖူးတယ်နော်၊ အေး အခုအချိန်တန်ပြီ"

"ဟင် တစ် ... တစ်ကယ်လား ကိုကို ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ  
"

"ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို မင်းအသက်နဲ့ ငါ့အသက် ရွေးရမယ်ဆို မင်း ဘာကို ရွေးမလဲ"

"ဘယ်လို ကိုကို တစ်ခုကိုပဲ ရွေးချယ်ရမှာ လား "

"အင်း"

"ကောင်းပြီလေ ကျွန်တော် ရွေးရမယ် ဆိုရင်တော့ ... ."

"နေဦး ဘုန်းမြတ်ပိုင် မင်းဆက်ပြောဖို့ မလိုဘူး၊ ငါပြောတာ နား ထောင်၊ မင်းမှာ ရွေးချယ်ခွင့် မိနစ် ၂၀ ရှိတယ်။ ဘာလုပ်ရမှာ လဲဆိုတော့ ခု မင်းဆီရောက်နေတဲ့ ကိတ်မုန့်ထဲမှာ ချိန်ကိုက်ဗုံး တစ်လုံး ထည့်ထား တယ်"

"ဟင် ဘာ ... ဘာပြောလိုက်တယ် ကိုကို"

ဘုန်းမြတ်ပိုင်၏ ဆက်ပြောမည့် ဆဲဆဲမှာ ပင် ဖြတ်ပြော ခံလိုက်ရ ခြင်းကြောင့် ရပ်တန့်သွားခဲ့သော စကားသံတို့ သည် ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ပြန်လည် ထွက်ပေါ်လာရသည် ။

"အိုး ဟိုး ... လန့်မသွားပါနဲ့ ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး၊ ပေါက်ကွဲ အားကတော့ သိပ်မပြင်းပါဘူး။ မင်းအဖေ တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ "မင်းမြတ် ပိုင်" ဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီကြီး ပြာကျသွားရုံပါ ဟင်းဟင်း ... "

"ဪ ... တစ်ချိန်က သိပ်ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ကိုကိုက ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလောက်တောင် မုန်းနေပြီကိုး"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် မျက်ရည်တွေ ဝဲလာရင်း နာကျင်စွာနဲ့ ရေရွတ်လိုက်မိသည် ။

"ဪ ဒါနဲ့ ငါ့ဘေးမှာ လည်း သေနတ်တစ်လက် ရှိတယ်ကွ၊ မင်း

ကို ငါပြောဖူးသားပဲ။ လောကကြီးမှာ မင်းနဲ့ ငါ တစ်ယောက်တော့ မရှိမှ  
ဖြစ်မယ်လို့ ။ အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ကို မင်းနားလည်မှာ ပါ မင်းသာ အချိန်မစေ  
ခင် ကိတ်ကိုအဝေးကို လွှင့်ပစ်လိုက်မယ် ဆိုရင်ပေါ့၊ အဲဒီသေနတ်ဟာ  
ငါ့အတွက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဟင်းဟင်း... ကဲ စပြီနော် မိနစ် ၂၀ ...  
အချိန်ရမယ်"

"hello hello ကိုကို ... ဟာ ဖုန်းချသွားပြီ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် ရေရွတ်ရင်း နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ၈နာရီနှင့် ၁၀  
မိနစ်ရှိနေပြီ။ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ကုမ္ပဏီထဲမှာ ဝန်ထမ်းတွေက အများကြီး  
။ သူ့အမုန်းကြွေးကြော်ဖို့ သူတို့ အသက်တွေကို စတေးလိုက်ရမှာ လား။  
ဟင့်အင်း မဖြစ်သင့်ဘူး။

သူကရော သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေပါ့မလား။ ဟုတ်တယ်၊ သူ  
အကြောင်း ငါအသိဆုံးပဲ။ သူက ပြောတဲ့ အတိုင်း လုပ်တတ်တယ်။ ငါသူ  
ကိုလည်း ထပ်အဆုံးရှုံး မခံနိုင်ဘူး။ ငါ ... ငါဘာလုပ်ရမလဲ။

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေရင်းမှ နာရီ  
ကို ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ ၅မိနစ် ကုန်သွားပြီမို့ ၁၅မိနစ်သာ ကျန်တော့  
တယ်။

ငါဆုံးဖြတ်မှ ဖြစ်တော့မယ်။ Daddy တည်ထောင်ခဲ့တဲ့  
ဒီ companyကို အဆုံးရှုံး ခံလိုက်ရတော့မှာ လား။

နောက်ဆုံးမှာ တော့ သူဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်နိုင်သည် ။ ရုံးခန်းထဲမှ  
အမြန်ပြေးထွက်ကာ fire alarmခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ရင်း အော်လိုက်  
သည် က ...

"ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး ထွက်သွားကြပါ မြန်မြန် မြန်မြန်လေး ... "

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆရာ"

"ပြန်မေးမနေနဲ့ သန္တာ၊ ဝန်ထမ်းတွေ အကုန်ခေါ်သွားချည် တစ်ယောက်မကျန် ခေါ်သွားနော်၊ ချက်ချင်း အခုချက်ချင်း ... "

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ဆရာ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင်က အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သူကို ညွှန်ကြားပြီးနောက် ရုံးခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာလိုက်သည်။ ။ ဖွင့်ထားသော air-conကြောင့် အခန်းထဲမှာ အေးနေသော်လည်း ပူလောင်နေသော သူ့နှလုံးသားကိုတော့ မငြိမ်းအေးစေနိုင်ပါ။

ကိုကို အတွက်ဆို ကျွန်တော့် အသက်တောင် ပေးနိုင်တယ်ဆိုရင် ကိုကို ယုံတယ် မဟုတ်လား။

သူ့တွေးနေစဉ်မှာ ပင် ဖုန်းပြန်ဝင်လာတာကြောင့် ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကိုကိုပင် ဖြစ်သည်။ ။

"hello ကိုကို"

"မင်းတော်တယ် ဘုန်းမြတ်ပိုင်၊ ငါ့အသက်ကို ကယ်လိုက်တာပဲ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် နေမဟော်၏ ခန့် တဲ့ တဲ့ ပြောစကားများ ကြားရချိန်တွင် ဝမ်းနည်းသွားမိသော်လည်း လေသံမာမာနှင့်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

"အပိုတွေ ပြောမနေပါနဲ့ ကိုကို။ ကျွန်တော် ဒီလမ်းကို ရွေးချယ်မယ်ဆိုတာ သိနေတာပဲ၊ ကျေနပ်တယ် မဟုတ်လား"

"အေး ကျေနပ်တယ်၊ ဇနာရီ ဇမိနစ်ရှိနေပြီနော်။ ဪ ဘာနဲ့ မသေခင် ကိုကိုလို့ ခေါ်တဲ့ အသံလေးက နားထဲမှာ တော်တော်လေး ချို့တယ်"



ကွာ"

"ကိုကို ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် သေပေးရတာ တန်ပါတယ်"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ဖုန်းကို စားပွဲပေါ်မှာ ပြန်တင် ထားလိုက် ပြီးနောက် မျက်ဝန်းတို့ ကို မှီ တ်ချလိုက်သည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေး တွေက စိုရွဲလို့။

သို့သော်လည်း အရေးစိုက်မနေနိုင်ဘဲ တိုင်ကပ်နာရီမှ စက္ကန့်တံ၏ ချပ်ချပ်သံကိုသာ နားထောင် နေလိုက်တော့သည်။ ဒါဟာ ဘုန်းမြတ်ပိုင် ဆိုသည့် သူ့ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်လေးပေမို့။

ခွင့်လွှတ်ပါ ညီမလေး၊ ကိုကိုကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကိုကိုမရှိပေမယ့် ဆက် ရှင်သန်ပေးပါ။ ကြီးစုနဲ့ ဒယ်ဒီလည်း ခွင့်လွှတ်ပါ။ မိသားစုထက် သူ့ကို ရွေးချယ်ခဲ့တာမို့ နောက်ဘဝမှ ပဲ ကျေးဇူး ဆပ်ပါရစေတော့ရယ်လို့ စိတ် ထဲမှ တောင်းပန်လိုက်သည်။

"ဒီလောက်ဆိုရင် ကိုကို ကျေနပ်တယ် မဟုတ်လားဟင်"

စကားသံလေး တစ်ခွန်းက တိုးညှင်းစွာ ထွက်ပေါ် လာပြီးနောက် ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲသံနှင့်အတူ မျက်ရည်တစ်စက်က လွင့်ခနဲ ကြွေကျ သွားလေတော့သည်။

လွန်ခဲ့သော ၂နှစ်ခန့်က ...

မိုးကုန်ခါနီး ဆောင်းဦး မရောက်တရောက်မို့ ရာသီဥတုက စိမ့်ကာ အေးချင်နေသယောင်ယောင်။ သို့သော် နေမင်းကြီးက နေရောင်ခြည်နုနု ကို အိပ်ခန်းရဲ့ မှန်ပြတင်းကိုဖြတ်ပြီး ယူဆောင်လာတာကြောင့် သိပ် တော့မအေးလှ။

အခန်း ပြတင်းပေါက်တို့ ကို ဖွင့်လိုက်တော့ လေနုအေးက သူ့ကို တိုးဝှေ့ပြီး အခန်းထဲသို့ အတင်းပင် ဝင်ရောက် လာလေသည်။ ။ ထိုစဉ်မှာ ပဲ တံခါးခေါက်သံနှင့်အတူ မနက်တိုင်း ကြားရတတ်သည့် ညီမဖြစ်သူ နှင်းမြတ်ပိုင်၏ အသံလေးကို ဘုန်းမြတ်ပိုင် ကြားလိုက်ရသည်။ ။

"ကိုကိုရေ နိုးပြီလား"

"နိုးပြီညီမလေး ကိုကို ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်နော်"

"ဟုတ် ကိုကို၊ ထမင်းစားခန်းထဲကပဲ စောင့်နေမယ် မြန်မြန်ချိုးနော်"

"အေးပါ ညီမလေးရဲ့ မြန်မြန်ချိုးမှာ ပါ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ညီမဖြစ်သူကို ပြန်ဖြေရင်း တဘက်တစ် ထည်ယူကာ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လာလိုက်သည်။ ။ မိနစ်ပိုင်းသာခြားကာ မွေးသော်လည်း သူတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးမှာ သူသာ အစ်ကိုကြီး အဖအရာ။ မိခင်ဆိုတာ ဝမ်းကနေ ကျွတ်ကတည်းက မမြင်ဖူးလိုက်ရပေ။

ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမင်းမြတ်ပိုင်ကလည်း သားနှင့်သမီးကို အစ်မဖြစ်သူ လက်ထဲအပ်ပြီး အမေရိကမှာ သာ အခြေချနေသူ။ သားနှင့်သမီး၏ မွေး နေ့ကိုတောင် ပြန်လာဖော်မရချေ။ မြန်မာပြည်ကို ပြန်မလာချင်သည့် အ ကြောင်းတွေကလည်း ရှိနေသည် ပဲလေ။

ရာသီဥတုက အနည်းငယ် အေးနေတာကြောင့် ရေကို ခပ်မြန်မြန်ပဲ ချိုးလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် breakfastစားရန် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင် လာရင်း ညီမဖြစ်သူကို စနောက် လေတော့သည်။ ။

"ဟား ကော်ဖီနဲ့လေးက မွှေးနေတာပဲ"

"ကိုကိုအကြိုက် ကော်ဖီလေ"

"မွေးနေ့တာပဲ၊ ငါ့ညီမ လက်ရာမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကြီးစုဖျော်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

"ကိုကိုနော်"

အစ်ကိုဖြစ်သူ စနေသည် ကို စိတ်ဆိုးဟန်ဆောင်ကာ နှင်းမြတ်ပိုင်က အော်လိုက်တော့ မုန့်ပန်းကန်ကိုင်ရင်း အနား ရောက်လာသည့် ကြီးဒေါ်ဖြစ်သူက ဆူပါ လေတော့သည်။ ။

"အမယ်လေးဟဲ့၊ ဖြည်းဖြည်းအော်ပါ နှင်းမြတ်ပိုင်ရယ် နားကို အူသွားတာပဲ"

"ဟီးကန်တော့နော် ကြီးစု ကိုကိုကို စိတ်တိုသွားလို့ "

နှင်းမြတ်ပိုင်က စပ်ဖြဖြကလေး ရယ်ကာ တောင်းပန်နေသည် မို့ ဒေါ်စုမြတ်ပိုင်ရော ဘုန်းမြတ်ပိုင်ပါ ရယ်မိကြတော့သည်။ ။

"စတာပါ ညီမလေးရယ်၊ ကိုယ့်ညီမလေး ဖျော်ထားမှန်း သိပါတယ်ဗျာ။ ကဲ စားပြီးရင် ကျောင်းသွားမယ်။ ဪ ဒါနဲ့ ကြီးစု မနက်ဖြန်ညနေ birthday partyအတွက် ခြံထဲမှာ မီးတွေဆင်ဖို့ အလုပ်မားတွေ ငှားထားတယ်။ နေ့ခင်း လာဆင်ရင် နည်းနည်း ကြည့်ပေးထားပါနော်"

"အေးပါ ငါသိပါတယ်။ ကျောင်းမြန်မြန်သွားပါ နောက်ကျနေတော့မယ်"

"ဟုတ် ကြီးစု၊ ညီမလေးရော သူငယ်ချင်းတွေဖိတ်တာ စုံပြီလား"

"ဟုတ် ကိုကို စုံပြီ၊ အခုလည်း သူတို့ လာခေါ်မှာ မို့လို့ ကိုကိုဘာသာ ကျောင်းသွားလိုက်နော် ဒါနဲ့ buffet ကျွေးမှာ နော် ကိုကို ... "

"ခင်ဗျားလေးသဘော buffetပါဗျာ၊ hotelကို ဖုန်းဆက်ပြီး မှာ ထား"

ပါပြီ"

"ဒါနဲ့ တစ်ခုလိုသေးတယ် ကိုကို"

"အင်း ပြောလေ ညီမလေး"

"ပြောရဦးမှာ လား"

"ပြောလေ ညီမလေးရဲ့ "

"present ဘာပေးမှာ လဲ"

"ဟင် ပေးရဦးမှာ လား မွေးနေ့ တစ်ရက်ထဲကို"

"ဘာလဲ ကိုကိုက မပေးချင်ဘူးလား၊ ဒီညီမလေး တစ်ယောက် ရှိတာကို"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် မွေးနေ့လက်ဆောင် မရ၍ နှုတ်ခမ်းစုကာ စိတ်ကောက်သွားသည့် ညီမဖြစ်သူကြောင့် ရယ်မိလိုက်ရင်း စုနေသော နှုတ်ခမ်းကို မနာအောင် အသာညှစ်ဆွဲ လိုက်တော့သည်။ ။

"စတာပါ ညီမလေးရယ်၊ နှုတ်ခမ်းကြီး မဆူနဲ့ လေ ပေးမှာ ပေါ့"

"ကိုကိုရော ဘာလိုချင်လဲ"

"ဝယ်ပေးမလို့ လား ဘာပေးမှာ လဲ"

"ဘာလိုချင်လဲလို့ "

"ဝယ်ပေးတာ ယူမယ်"

"လိုချင်တာပြောလေ"

"ဝယ်ပေးတာ ယူပါမယ်ဆို"

"ခစ်ခစ် ဟုတ်ပါပြီရှင်"

တူအရီး သုံးယောက် breakfast စားကြပြီးနောက် ဘုန်းမြတ်ပိုင်က ညီမနှင့်ကြီး ဒေါ်ဖြစ်သူကို နှုတ်ဆက်ကာ ကျောင်းသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

.....

ယနေ့ အနီးကပ် တက်ရမည့် ပထမဆုံးနေ့။ ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ကျောင်းသားကဒ်ကို လည်ပင်းမှာ ဆွဲကာ အခန်းနံပါတ်များကို ကြည့်လာရင်း first year English major ကျောင်းသားများ တက်ရမည့် အခန်းနံပါတ်ကို ရှာနေမိသည်။ ။

ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန်ပင် ကော်ရစ်ဒါ ထောင့်ချိုးတစ်ခု အရောက်မှာ တော့ ဘုတ်ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ တစ်ဖက်ခြမ်းမှ ထွက်လာသည့် လူတစ်ယောက်နှင့် ဝင်တိုက် မိလေတော့သည်။ ။ တစ်ကိုယ်လုံး နောက်ပြန်လန်ကျမလို ဖြစ်သွားသော်လည်း လဲကျမသွားခဲ့ပေ။

သူဝင်တိုက်မိသည့် လူကို မော့ကြည့် လိုက်ချိန်မှာ တော့ ချောမောခန့်ညားသည့် မျက်နှာတစ်ခုက သူ့ကိုစိုက်ကြည့် နေသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

လေးထောင့် မကျတကျမျက်နှာနှင့် ခပ်ထူထူ မျက်ခုံးတစ်စုံကြောင့် ထိုသူပုံစံက အနည်းငယ် လူကြီးဆန်နေသော်လည်း မထူမပါး နှုတ်ခမ်းလေးနှင့်တော့ ပန်သင့်လှသည်။ ။

မျက်ရစ်လေးတွေ ထင်းနေသည့် မျက်လုံးတစ်စုံနှင့် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း "အဆင်ပြေရဲ့ လား"ဟု ထိုသူမေးသော်လည်း ဘုန်းမြတ်ပိုင်တစ်ယောက် ပြန်မဖြေမိ။

"ကျွန်တော့်မျက်နှာမှာ တစ်ခုခု ပေနေလို့ လား"

ပြီးစေ့စေ့ ဖြစ်သွားသည့် မျက်နှာနှင့် မေးလိုက်သည့် စကားသံကြော

ငှ် ထိုသူ့မျက်နှာကို ငေးမိနေသည့် ဘုန်းမြတ်ပိုင်၏ မျက်နှာမှာ ရဲခနဲ။ လဲ ကျမှာ စိုးသည် မို့ ဆွဲဖက် ထားလိုက်သည့် သူ့ခါးမှ လက်ကို အသာဆွဲဖ ယ်လိုက်ရင်း ကိုယ်ကို မတ်လိုက်သည် ။

"မ ... မဟုတ်ပါဘူး ရုတ်တရက်မို့ လန့်သွားလို့ ပါ ဟို ... ကျေးဇူး တင်ပါတယ်ဗျာ ခင်ဗျား မဆွဲထားလိုက်ရင် ကျွန်တော်ချော်လဲမှာ "

ဘုန်းမြတ်ပိုင်က အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ကျေးဇူးတင်လိုက် မိသည် ။ သို့သော်လည်း ထိုသူ့ဘေးက မိန်းကလေးကတော့ ဒေါသ ထွက်နေသည့် မျက်နှာနှင့် ကျစ်ခနဲ စုတ်သပ်ရင်း သူ့ကိုမကျေမနပ် စိုက် ကြည့် လာလေတော့သည် ။

"ဒီမှာ ... နင့်ကျေးဇူးက အရေးမကြီးဘူး အခု နေ့ဖိနပ် ပြတ်သွား ပြီ၊ နင်ဘယ်လို လုပ်ပေးမှာ လဲ"

"ဗျာ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် အံ့ဩစွာနှင့် ရေရွတ်မိရင်း ငဲ့ကြည့်လိုက် တော့ သူ့ခြေထောက်နှင့် တက်နင်းမိထားသည့် ထိုသူ့ဖိနပ်က သဲကြိုးပြ တ်နေလေပြီ။ သူ့ပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား ရင်း တောင်းပန်စကားသာ ထပ်ဆိုမိတော့သည် ။

"ဟို ... ကျွန်တော်ဘယ်လို တောင်းပန်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး ဗျာ၊ ကျွန်တော် တစ်ကယ် တောင်းပန်ပါတယ်နော်"

"ဒီမှာ ... နင်အဲဒီလို တောင်းပန်လိုက်ရုံနဲ့ နေ့ဖိနပ်က သူ့အလိုလို ပြန်ဆက်သွားမှာ လား ဟမ် ... ကျစ် ... ဒုက္ခပဲ ဒီပုံစံနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ပြီး အတန်းတက်ရမလဲ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင်လည်း ထိုသူ့ဘေးမှ မိန်းကလေးက မကျေမနပ်ဖြစ်

ကာ ပြောဆိုနေသည် ကို ကြည့်ရင်း နောက်ဆုံးတော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်  
မည့် အရာတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။

"ဒီလို လုပ်ပါလား၊ ဒီက အစ်ကိုရဲ့ ဖိနပ်size ကိုပြောပါလား  
ကျွန်တော် သွားဝယ်ပေးပါ့မယ်"

"အဲဒါဆို နင်ပြန်လာတဲ့ အထိ ငါတို့ က စောင့်နေရမှာ လား နေ ...  
ငါအချိန်မရဘူးနော် အတန်းချိန်က နီးနေပြီ၊ နေမဟော် နင်မြန်မြန်  
ဆုံးဖြတ်ဟာ ငါက သိပ်စိတ်ရှည်တာ မဟုတ်ဘူး "

သူမက ခပ်လောလောဆိုတော့ ထိုသူက အကြံအိုက်နေပုံ ရသည်။ ။  
ထို့အပြင် စကားတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ ငြိမ်နေသည့် ထိုသူကြောင့်  
မိန်းကလေးသည် လည်း စိတ်မရှည် ဖြစ်နေပုံပင်။

"နင်တော်တော် စကားများ တာပဲ ယာ"

ထိုသူက အပြစ်တင်စကား ပြောလိုက်တော့ သူမရဲ့ မျက်စောင်းက န  
င့်ကြောင့်ဟူသည့် သဘောဖြင့် ဘုန်းမြတ်ပိုင်ဆီသို့ ဒိုင်းခနဲ ရောက်ရှိလာ  
သည်။ ။ ဒါကြောင့်ပဲ ဘုန်းမြတ်ပိုင်က သူတတ်နိုင်သည့် အရာကို လုပ်  
ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။

"ကျွန်တော့်ဖိနပ် စီးသွားလိုက်"

ဘုန်းမြတ်ပိုင်က ပြောလည်း ပြောရင်း သူ့ဖိနပ်ကို ချွတ်ပေးလိုက်သ  
ည်။ ။

"ဟာ ... မဟုတ်တာကွာ မင်းခြေဗလာ ဖြစ်နေမှာ ပေါ့ အားနာစရာ  
"

ထိုသူက အားနာစွာနဲ့ ဆိုတော့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်၏ နှုတ်ခမ်းတို့ က အ  
လိုလို မဲသွားမိသည်။ ။ အနိုင်မပိုင်းရရင် မကျေနပ်တတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ ဗီဇအရ

တစ်ခွန်းတော့ ပြောခဲ့လိုက်သည်။ ။

"အဟက် ... ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် ခြေဗလာနဲ့ လျှောက်လို့ ခင်ဗျား လို ဘေးကနေ အပြစ်တင်နေမယ့်သူ မရှိဘူး။ အားနာပေးတဲ့ အတွက် တော့ ကျေးဇူးပဲ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ပြောပြီးသည် နှင့် လှည့်ထွက်လာခဲ့ပြီး ညီမဖြစ်သူဆီ ဖုန်းဆက်ကာ ဖိနပ်တစ်ရုံ ဝယ်လာခိုင်းလိုက် ရသည် ။ သေချာတာ တစ်ခုကတော့ သည် နေ့က သူ့အတွက်တော့ ပြဿဒါးနေပင်။

.....

ဒီနေ့ ကျောင်းစတင်ရမည့် ရက်မို့ နေမဟော်နှင့် နေအရောင် ကျောင်းကို လာခဲ့ကြသည် ။ နေအရောင်က သူတက်ရမည့် first year English major အခန်းမှာ ဝင်နေခဲ့ပြီမို့ နေမဟော်က ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မေမာယာနှင့်အတူ second year E majorများ တက်ရမည့် အခန်းဆီ လျှောက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည် ။

ကော်ရစ်ဒါ ထောင့်ချိုးတစ်ခု အရောက်မှာ တော့ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကိုဝင်တိုက်မိပြီး ချော်လဲမလို ဖြစ်သွားတာကြောင့် လှမ်းဆွဲလိုက်တော့ ခါးကို ဖမ်းမိလိုက်မိသည် ။

ထိုကောင်လေးက ဝိုင်းစက်နေသည့် မျက်လုံးလေးတွေနှင့် သူ့ကို မော့ကြည့်ရှာသည် ။ အရှိန်ဖြင့် ဝင်တိုက် ခံလိုက်ရတာကြောင့် ရင်ဘတ်နာသွားသော်လည်း တစ်ဖက်လူ လန့်သွားတယ်လို့ ထင်မိတာကြောင့် .

..

"အဆင်ပြေရဲ့ လား"



နေမဟော် မေးလိုက်သော်လည်း ထိုကောင်လေးက မကြားဘဲ သူ့မျက်နှာကို သေချာကြည့်နေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် နေမဟော်လည်း သူ့ကို သေချာပြန်ကြည့်ရင်း "ကျွန်တော့်မျက်နှာမှာ တစ်ခုခုပေးနေလို့ လား"ဟု မေးလိုက်တော့မှ မျက်နှာလေး ရဲခနဲဖြစ်သွားပြီး သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မတ်ကာ ကျေးဇူးတင်စကား ဆို လာလေသည်။ ။

သည် တော့မှ နေမဟော် တစ်ယောက် သေချာကြည့်မိ လိုက်တော့သည်။ ။ ထိုကောင်လေးရဲ့ အရပ်က သူ့ပုခုံးသာသာရယ်။ အသားဖြူဖြူ လူကောင် သေးသေးလေးနှင့်မို့ ထိုကောင်လေးဟာ ကြည့်ရသလောက် first yearကပဲ ဖြစ်မည်ထင်သည်။ ။

"ဒီမှာ နင့်ကျေးဇူးက အရေးမကြီးဘူး၊ နေ့ဖိနပ် ပြတ်သွားပြီ၊ ကဲ နင်ဘယ်လို လုပ်ပေးမှာ လဲ"

မေမာယာက သူ့ရဲ့ ဖိနပ်ကို ကြည့်ရင်းမေးတော့ အံ့ဩတကြီးဖြင့် ဗျာခနဲ အသံထွက်သွားရင်း ထိုကောင်လေးက သူ့ဖိနပ်ကို ငုံ့ကြည့်လေသည်။ ။ အမှန်ပင် ထိုကောင်လေးရဲ့ ခြေထောက်ဖြင့် နင်းမိထားသည့် သူ့ဖိနပ်လေးက ပြတ်နေရှာလေပြီ။

ထိုကောင်လေးကလည်း အံ့ဩကာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် တောင်းပန်ရှာသည်။ ။ ကာယကံရှင်ဖြစ်သည့် သူက ဘာမျှဝင်မပြောတော့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မေမာယာက မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ပါးစပ်က non stop လွှတ်နေတာကြောင့် ...

"နင်တော်တော် စကားများ တာပဲယာ"ဟု သူ့အပြစ်တင်လိုက်တော့ နိုင်ရာမဲချင်သည့် သူမ၏ မျက်စောင်းက ထိုကောင်လေးဆီ ကျရောက်သွားရသည်။ ။

ကောင်လေးက ဖိနပ်သွားဝယ်ပေးမယ် ပြောတာကြောင့် စောင့်နေဖို့

စိတ်ကူးမိကာမှ ထိုကောင်လေးက မေမာယာ့ကြောင့် စီးလာသည့်ဖိနပ်ကို ချွတ်ပေးထားခဲ့ပြီး သူ့ကိုလည်း ရွံ့ပြော ထားခဲ့သေးသည်။ နည်းနည်းကလေးမှ စကားအတင်မခံဘဲ တော်တော်ချေသည့် ကောင်လေးပင်။

အမှန်တိုင်း ပြောရလျှင် သူထိုကောင်လေးနှင့် ပြန်တွေ့ချင်ပါသေးသည်။ သူမထင်ထားခဲ့ပါ။ ထိုနေ့က သူ့ဆုတောင်းက နောက်တစ်နေ့မှာ ပင် ပြည့်ဝခဲ့ပါလေသည်။

:

ညီဖြစ်သူက သူငယ်ချင်း၏ birthday partyတွင် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်လုံး လာကြဖို့ ဖိတ်လိုက်သည် မို့ လိုက်ခဲ့ပေးပါ ဆိုတာကြောင့် လိုက်သွားဖြစ်ခဲ့သည်။

နေမဟော် တစ်ယောက် partyကျင်းပရာ အိမ်ခြံဝင်းထဲသို့ ကားကို ကွေ့ဝင်လိုက်သည် နှင့် မြူးကြွသည့် DJသံတွေကို ဦးစွာ ကြားလိုက်ရသည်။ သူတို့ ကားကို နေရာချပြီးနောက် နေအရောင်နှင့်အတူ မွေးနေ့ရှင်ဆီ လျှောက်သွားလိုက်သည်။

"၁၇နှစ်ပြည့်မွေးနေ့မှာ ပျော်ရွှင်ပါစေ၊ ဒါက ... present"

"ဟယ် နေရောင်၊ မွေးနေ့ လာပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးနော်။ ဖိတ်လိုက်ပေမယ့် လာမှ လာပါ့မလားလို့ "

နှင်းမြတ်ပိုင်က နေအရောင်ထဲမှ မွေးနေ့လက်ဆောင်ကို ယူလိုက်ရင်း မျက်နှာပေါ်၌ မူ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေပုံက အထင်းသား။

"လာရမှာ ပေါ့ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းမလေးပဲဟာ၊ ဪ ဒါငါပြောပြောနေတဲ့ ငါ့အစ်ကို ဆိုတာလေ နေမဟော်တဲ့ ၊ ကိုနေ ဒါကမွေးနေ့ရှင် နှင်း

မြတ်ပိုင်တဲ့ "

နေအရောင်က အတူပါလာသည့် အစ်ကိုဖြစ်သူကို မိတ်ဆက်ပေး  
တော့ သူမကလည်း အလိုက်သင့် ပြန်လည် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

"happy birthdayပါ ညီမ မွေးနေ့မှာ ပျော်ရွှင်ပါစေ"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ကျေးဇူးပါ လာ နေရောင်"

"နင့်အစ်ကို မွေးနေ့ရှင်ကြီးရောဟာ မတွေ့ပါလား"

မွေးနေ့ရှင်တွေက အမြွှာမောင်နှမ ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်ကို မ  
တွေ့မိတာကြောင့် နေအရောင် မေးကြည့်လိုက်တော့ နှင်းမြတ်ပိုင်က  
သူ့အစ်ကိုရှိရာဆီ မေးဆတ်ပြလေသည်။ ။

"သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ဧည့်ခံနေတယ် နေရောင်ရေ၊ ခနထိုင်ဦးနော်  
ကိုကိုဆီ သွားလိုက်ဦးမယ်။ ပြီးမှ မိတ်ဆက်ပေးမယ် buffetနော်"

"အေးအေး ... "

နေအရောင် ပြန်ဖြေရင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ နှင်းမြတ်ပိုင်  
တစ်ယောက် သူမအစ်ကိုဆီ လျှောက်သွားလေသည်။ ။ ထိုအခါမှ နေမ  
ဟော်လည်း မသိခဲ့သည့် ကိစ္စကို မေးရတော့သည်။ ။

"မွေးနေ့ရှင်က နှစ်ယောက်လား"

"အင်း ဟုတ်တယ် အမြွှာ မောင်နှမလေ ကိုနေရဲ့ ၊ သူ့အစ်ကိုရှိမှန်းပဲ  
သိတာ မတွေ့ဖူးသေးဘူး"

"ဪ ... "

နေမဟော် တစ်ယောက် ခေါင်းညိတ်မိရင်း ရေရွတ်လိုက်  
သော်လည်း ထိုမွေးနေ့ရှင်မှာ သူပြန်တွေ့ဆိုလိုသည့် ကောင်လေး ဖြစ်

နေနိုင်သည် လို့ တော့ နည်းနည်းကလေးမှ မတွေးခဲ့မိပေ။

\*\*\*

အခန်း ၂။

တောင်းသောဆုတို့ ပြည့်ဝသည့်အခါ

"ညီမလေးရေ သူငယ်ချင်းတွေစုံရင် ကိတ်လှီးမယ်လေ"

"ဟုတ် ကိုကို ခဏနော်? သူငယ်ချင်းတွေကို ခေါ်လိုက်ဦးမယ်"

"နေရောင်ရော အစ်ကိုရော လာကြ ကိတ်လှီးကြမယ်"

နေမဟော်တစ်ယောက် နှင်းမြတ်ပိုင် သူတို့ ကို လာခေါ်တော့မှ တွေ့လိုက်ရသည့် နောက်ထပ် မွေးနေ့ရှင် ဆိုသူကြောင့် အံ့ဩသွားရတော့သည်။ ။

"ဟင် ... မင်းက ... ဟိုကောင်လေး ... "

နေမဟော်တစ်ယောက် မှတ်မိသွားကာ ပြုံးပြလိုက်တော့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်လည်း ရုတ်တရက်မို့ အံ့ဩကာ မျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။ ။ ပြီးမှ နေမဟော်ကို မှတ်မိလိုက်တာမို့ ပြန်လည် ပြုံးပြ လိုက်လေသည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် DJတီးလုံးသံအစား birthday musicက အစားထိုးဝင်ရောက်လာသည် မို့ မွေးနေ့ရှင် နှစ်ဦးနှင့်အတူ သူငယ်ချင်းများက bir

thday သီချင်းဆိုကြသည် ။ မွေးနေ့ရှင် နှစ်ဦးကတော့ ဖယောင်းတိုင်  
လေးတွေ မှုတ်ဖို့ အသင့် ရှိနေလေသည် ။

happy birthday to you ... happy birthday to you ... happy bir  
thday dear Bhone Myat Paing

happy birthday to you

happy birthday to you ... happy birthday to you ... happy bir  
thday dear

Hnin Myat Paing

happy birthday to you

birthday သီချင်းဆုံးသည် နှင့် မွေးနေ့ရှင်နှစ်ဦးမှာ ဖူးခနဲ ဖယောင်း  
တိုင်လေးတွေကို မှုတ်လိုက်သည် နှင့် လက်ခုပ်သံများ တဖြောင်းဖြောင်း  
ထွက်ပေါ်လာလေသည် ။

birthday cake လှီးကြပြီးနောက် မွေးနေ့ပွဲကို ဆက်ပြီးပျော်ရွှင်စွာ  
ကျင်းပရင်း နှင်းမြတ်ပိုင်က သူငယ်ချင်းတွေနှင့် သူမ၏ အစ်ကိုကို မိတ်  
ဆက် ပေးလေသည် ။ သူမတို့ ရဲ့ ကြီးစုကတော့ လူငယ်တွေ  
လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်ရအောင်ဆိုကာ ခြံထဲသို့ပင် ဆင်းမလာပေ။

"ကိုကို သူက နေအရောင်တဲ့ ? ညီမလေးတို့ နဲ့ majorအတူတူပဲ။ အ  
ခန်းကလည်း တစ်ခန်းထဲ၊ ကိုကိုနဲ့ တော့ အခန်းမတူဘူးလေ။ သူက နေ  
ရောင့်အစ်ကို နေမဟော်တဲ့ ၊ သူလည်း E majorလေ Second yearက  
ပေါ့၊ အားလုံးပဲ မှတ်ထားကြနော်၊ ဒါနှင့်ရဲ့ အမြွှာအစ်ကို ဘုန်းမြတ်ပိုင်  
တဲ့ ၊ လမ်းမှာ တွေ့ရင်လည်း မုန့်ဝယ်ကျွေးခိုင်းလို့ ရတယ်သိလား"

"ညီနာမည်က ဘုန်းမြတ်ပိုင်လား၊ ကိုယ်တို့ ပြန်တွေ့ကြပြန်ပြီနော်

majorလည်း အတူတူပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကိုနေမဟော်"

နှင်းမြတ်ပိုင်၏ မိတ်ဆက်စကား အဆုံးမှာ သူတို့ အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်လိုက်တော့ နှင်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ပါးစပ်အဟောင်းသား။

"ဟင် ကိုကိုတို့ က အသိတွေလား"

"အင်း ဟုတ်တယ်ညီမလေး၊ ကိုကို မနေ့ကပြောတဲ့ ဖိနပ် ချွတ်ပေးထားခဲ့တယ် ဆိုတာလေ"

"အဲဒီကိစ္စအတွက် တောင်းပန်တယ်နော်"

"အစ်ကိုဖိနပ်က ကျွန်တော်နင်းမိလို့ ပြတ်သွားတာပဲ၊ ကျွန်တော်က သာ တောင်းပန်ရမှာ ပါ"

နေမဟော် ပြုံးကာ ပြောလိုက်တာမို့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်လည်း ပြန်လည်ကာ တောင်းပန်လိုက်သည် ။ ဒီလိုကျတော့လည်း အကြောတင်မခံသည့် ခပ်ချေချေ ကောင်လေးဟာ သူမဟုတ်သလိုပင်။

" မဟုတ်ဘူး လေ၊ ကိုယ်ယူစီးလိုက်တော့ ညီက ဖိနပ်မပါဘဲ ပြန်သွားရတယ်လေ ကိုယ်အားနာလိုက်တာ"

နေမဟော် ထပ်ကာ တောင်းပန်လိုက်တော့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်လည်း အရှက်ပြေ ရယ်လိုက်တော့သည် ။

"ရပါတယ် အဲဒီတုန်းကလည်း ကိုနေမဟော်သာ မဆွဲထားလိုက်ရင် ကျွန်တော်လဲကျမှာ လေ အဲဒီတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် ထပ်ပြောရင်း အဲဒီတုန်းက အခြေအနေကို ပြန်တွေးမိသွားတော့ မျက်နှာလေး ရဲသွားရသည် ။

ဪ ... ဒီလိုကျတော့လည်း မင်းက ခင်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်လေး တစ်ယောက်ပါလားရယ်လို့ နေမဟော် တစ်ယောက် စိတ်ထဲက နေ တွေးနေမိသည်။ ။

"ဟုတ်ပါပြီကွာ ဒါဆို ဘော်ဒါတွေ ဖြစ်သွားပြီနော်၊ နာမည် အပြည့်စုံ ကျခေါ်ရတာ ရှည်တာပေါ့၊ ကိုနေ ဒါမှ မဟုတ် နေလို့ ပဲခေါ်လေ၊ ကိုယ်လည်း ပိုင်လို့ ပဲခေါ်မယ် Okလား"

"ဟုတ်ကဲ့ နေအရောင့် အစ်ကိုဆိုတော့ ကျွန်တော့်ထက် ကြီးတာပေါ့ ကိုနေလို့ ပဲ ခေါ်ပါ့မယ်"

"okလေ"

ဪ ဒီလိုကျတော့လည်း မင်းလေးက ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့ သူကို ၊ မနေ့က ကတ်ကတ်လန် ပြန်ပြောခဲ့တာ သူမဟုတ်သလိုလို။

"မှတ်ထားကြနော် သူက သူရိန်စိုးတဲ့ သူက ထက်အာကာ "

ဘုန်းမြတ်ပိုင်ကလည်း သူ့သူငယ်ချင်းတွေနှင့် နေအရောင်တို့ ကို မိတ်ဆက်ပေးတော့ အားလုံးဟာ တစ်ခဏအတွင်းမှာ ပဲ ရင်းနှီးသွားကြလေသည်။ ။

"နှင်းမြတ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းပဲပေါ့ c ပိုင်ရော present"

သူရိန်စိုးက ပြောလည်း ပေါ မွေးနေ့လက်ဆောင်လည်း ပေးတော့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်က လက်ကလေး တကာကာနှင့် ငြင်းလေသည်။ ။

"ဟာ present မယူလာပါနဲ့ ဆိုကွာ မင်းတို့ ကလည်း "

"ဟေ့ကောင်ရ နှစ်ယောက်စာ presentကွ၊ မင်းမယူချင်လည်း နေ



လေ ညီမလေးကိုပဲ ပေးလိုက်တော့မယ် ရော့ ... နှင်းမြတ်"

ထက်အာကာ တစ်ယောက် စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် သူရိန်စိုး၏ လက်ထဲ မှ မွေးနေ့လက်ဆောင် ဘူးကိုယူကာ နှင်းမြတ်ပိုင် လက်ထဲကို ထည့်ပေး လိုက်သည်။ ။ ထိုအခါ ဘုန်းမြတ်ပိုင်တစ်ယောက် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ နှုတ်ခမ်းလည်း မသိမသာဆူသွားရင်း ပြန်ပြောသည် က "နှစ်ယောက်စ လုံးဖို့ ဝယ်လာတာ ဆိုရင်တော့ ယူမှာ ပေါ့"ဟု ပင်။

သူငယ်ချင်းတွေက သူ့စကားကြောင့် ရယ်ကြတော့ သူကပါ ရယ်နေ လေတော့သည်။ ။ နေမဟော်လည်း သူ့ကိုကြည့်ရင်း တစ်ယောက်ထဲ စိတ်ထဲမှာ ပြောမိတာက တစ်ကယ်ပဲ ကလေးလေး ကျနေတာပဲ။ စိတ် ကလည်း အမျိုးမျိုးနဲ့ ကောင်လေးပါလားဟု ပင်။

"ကဲကဲ အခုအားလုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားကြပြီဆိုတော့ စော စောကကိစ္စ ပြန်ဆက်မယ်။ ဟဲ့ နှင်းမြတ် ငါတို့ က ငပိုင်ကို မုန့်ဝယ် ကျွေးခိုင်းလို့ ရတယ်ဆိုတော့ နင်က ငါတို့ ကို အငတ်တွေ မှတ်နေလို့ လား"

နှင်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် နေအရောင်က တမင်တကာ မကျေမနပ် ပုံစံဖြင့် မေးတာဖြစ်ကြောင်း သိနေသည် မို့ "ဘာလဲ ဝယ်ကျွေးရင် မစား ဘဲ နေမှာ မို့လို့ လား"ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။ ။

ထိုအခါ နေအရောင်က ခေါင်းခါပြရင်း ပါးစပ်မှ လည်း ဖြေ သည် က "ဟင့်အင်း စားမှာ "ဟု ပင်။ နှင်းမြတ်ပိုင်နှင့် အခြားသူတွေလည်း နေအရောင့် အဖြေကြောင့် ရယ်ရပြန်လေသည်။ ။

နှင်းမြတ်ပိုင်လည်း မျက်စောင်းချီကာ "ကောင်စုတ် ဒါနဲ့ များ " ဟု ပြောလိုက်တော့ နေအရောင်တစ်ယောက် တဟားဟား အော်ရယ်လေ တော့သည်။ ။ သည် လိုနှင့် ပျော်ရွှင်စရာ မွေးနေ့ပွဲလေးဟာ ရယ်သံလေး

တွေ လွမ်းမိုးကာဖြင့် ပြီးဆုံးခဲ့ပါလေသည်။ ။

::

နောက်တစ်ရက်၌ ဘုန်းမြတ်ပိုင်တို့ အတန်း တက်ပြီးသည့်နောက် သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံး canteenမှာ စုံဖြစ်ကြသည်။ ။ ထိုအခါ ထက် အာကာက "ပြောပါဦး ကိုနေမဟော်နဲ့ ၊ ငပိုင်နဲ့ က ဘယ်မှာ ဘယ်လို စ သိကြတာလဲ"ဟု အစချီကာ မေးလေတော့သည်။ ။

မွေးနေ့ပွဲမှာ တုန်းက မိတ်ဆက်ခဲ့ကြသည် မို့ အားလုံးဟာ ခင်မင်နေ ကြလေပြီ။ ထက်အာကာထံမှ အမေးစကားကြားတော့ နေအရောင်က လည်း မကျေနပ်သည် ကို ပေါ်တင် ပြောလေတော့သည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ကိုနေပြောပြ၊ ကျွန်တော့်ကို နည်းနည်းလေးတောင်မှ မပြောပြဘူး နှင်းမြတ်။ မွေးနေ့ကျမှ သိရတယ်"

သည် အခါ နေမဟော်လည်း အားလုံးက သိချင်နေကြတာကြောင့် " ဒီလိုဗျ"ဟု အစချီကာ သူတို့ နှစ်ယောက် စတင်တွေ့ခဲ့ပုံကို စီကာပတ် ကုံး ပြောပြလိုက်တော့သည်။ ။

"ဒါဆို ကိုနေမဟော်လည်း ငပိုင် ဖိနပ်နင်းတာ ခံလိုက်ရဖူးပြီပေါ့၊ ပေးထားတဲ့ နာမည်နဲ့ လိုက်ပါတယ်ကွာ ဟားဟား"

"အာကာ မင်းနော် ... "

ဘုန်းမြတ်ပိုင်က ထက်အာကာ တစ်ယောက် စနောက်ရင်း ရယ်နေ တာကြောင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး အော်လိုက်တော့သည်။ ။ မထင်ရင်မ ထင်သလို လူကြားထဲ ရောက်တာနှင့် ဒေါက်ဖြုတ် တတ်သူတွေမို့ သူ ကြောက်ရပါသည်။ ။

"ဘာလဲ ငပိုင်ရဲ့ ငါဘာမှ မပြောရသေးဘူးလေ"

ထက်အာကာက ရယ်မောကာ စနောက်တော့ သူရိန်စိုးနှင့် နေအ  
ရောင်ကလည်း တဟိဟိနှင့် ကြိတ်ကာ ရယ်နေလေတော့သည်။ ။

"ငပိုင်က ကြိုပိတ်နေတာ ကိုနေရေ၊ state ကတည်းက ပေါင်းလာ  
တဲ့ ကောင်တွေဆိုတော့ လူစုံရင် ဒေါက်ဖြုတ်တတ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့  
အကျင့်ကို သိနေလို့ လေ"

ထက်အာကာ ပြောလိုက်တော့ သူရိန်စိုးကလည်း အားကျမခံ ဘုန်း  
မြတ်ပိုင် အကြောင်း ဖောက်သည် ချလေတော့သည်။ ။

"လမ်းလျှောက်ရင်လည်း သူ့ရှေ့ကနေ မလျှောက်မိစေနဲ့ "

"ဟုတ်လား ဘာလို့လဲ"

"သူက ပါပီလေ၊ သူ့ရှေ့က လျှောက်တဲ့ သူ့ရဲ့ ဖိနပ်ဆို လိုက်ကိုက်တ  
တ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဆို ဘေးကပဲ လျှောက်တာ"

သူရိန်စိုးက ပြောပြရင်း အမူအရာနဲ့ ပါ လုပ်ပြနေတော့ နေမဟော်  
တစ်ယောက် ရယ်မိလေတော့သည်။ ။ ဘုန်းမြတ်ပိုင်မှာ တော့ ရှက်လည်း  
ရှက်သလို ရယ်ချင်စိတ်ကလည်း ထိန်းမရ။

မပြောပါနဲ့ လို့ ပိတ်နေတာကို ရအောင် ပြောတာကြောင့် ခုံအောက်  
ကနေ သူရိန်စိုး၏ ခြေထောက်ရှိရာကို လှမ်းကန် လိုက်တော့သည်။ ။ သို့  
သော်လည်း "အား ... "ခနဲအော်ရင်း ခုံအောက်မှ ခြေထောက်ကို  
ဆွဲထုတ်လိုက်သူက နေမဟော်။

"ဟင် ... ကိုနေ ကန်တော့နော်၊ ကျွန်တော်ကန်တာ ဟိုကောင့်ကိုဗျ"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် အားနာသွားမိရင်း မျက်နှာငယ်လေးနှင့်  
တောင်းပန် မိတော့သည်။ ။ ကန်ချင်တာက တစ်ယောက် ဆိုသော်လည်း  
ကန်မိသည် က တစ်ယောက် ဖြစ်သွားရသည် လေ။

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ရပါတယ်၊ ဟားဟား ပါပီလေး ကိုက်လိုက်တာ လွဲသွားတယ်"

နေမဟော်က ခြေထောက် နာသွားသော်လည်း ရယ်မောရင်းဖြင့် ထပ်မံ စနောက်နေတာကြောင့် ရှက်ရှက်နှင့် မျက်စောင်း ထိုးလိုက်မိတော့သည်။ ။ ပြီးမှ သတိရပြီး ပြန်ကြည့်မိကာ သက်ပြင်းတိုးတိုး ချရသည်။ ။ ကံကောင်းစွာဖြင့် သူမျက်စောင်း ထိုးလိုက်တာကို နေမဟော် မမြင်လိုက်ပါချေ။

ဘယ်မြင်ပုံမည်နည်း၊ မျက်လုံးပါ ပိတ်လောက်အောင် ရယ်နေတာကြောင့်ပင်။ မထူမပါး နှုတ်ခမ်းလေးတွေနဲ့ သူဟာ သွားတက်လေးများပင် ပေါ်သည် အထိ ရယ်နေတာကြောင့် ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ငေးခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရုတ်တရက် သူ့ဘယ်ဘက် ရင်အုံနေရာက "ဒုတ်"ခနဲ ဆောင့်ခုန်သွားတာကို သတိထားလိုက်မိသည်။ ။ ရင်ဘတ်ထဲမှာလည်း တလှုပ်လှုပ်နှင့်မို့ အယောင်ယောင် အမှားမှားနှင့် ကိုယ့်ရင်ဘတ်ကိုယ် စမ်းမိတော့ "ပိုင်ဖျားနေတာလား မျက်နှာရဲနေတယ်" ဆိုကာ နေမဟော်က မေးလေတော့သည်။ ။

ငါ ... ငါသူ့ကိုများ ရင်ခုန်နေမိပြီလား၊ ဟင့်အင်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ငါတို့ ကသိတာ ဘယ်လောက်ကြာသေးလို့ လဲ မဟုတ်လောက်ပါဘူး။

နေမဟော် အမေးစကားကို ဘုန်းမြတ်ပိုင် မကြားပေ။ သူ့အတွေးနှင့် သူ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်တော့ နေမဟော်က နေမကောင်းဘူး ပြောသည် ဟု ထင်သွားလေတော့သည်။ ။

"မှန်းစမ်း"ဆိုကာ ဖျတ်ခနဲ နဖူးကိုလာစမ်းသည့် လက်ဖဝါးနုနုကြောင့် ဘုန်းမြတ်ပိုင်ရဲ့ ဘယ်ဘက်ရင်အုံက နောက်ထပ်တစ်ကြိမ်

"ဒုတ်"ခနဲ။

"ကိုယ်လည်း မပူနေပါဘူး"

လက်ကသွေးကြောကို လာစမ်းကြည့်နေ ပြန်တာကြောင့် ဘုန်းမြတ် ပိုင်၏ မျက်နှာမှာ တဖြည်းဖြည်း ပန်းသွေးရောင်ပင် ခြယ်လှလှ။ သူငယ် ချင်းများကလည်း ပြုံးစေ့စေ့နှင့် ကြည့်လာကြလေပြီ။

ထို့ကြောင့်ပင် လက်ကို အသာလေးရုန်းလိုက်ရင်း "အတန်းပြန် တက်ဖို့ အချိန်နီးနေပြီ သွားနှင့်တော့မယ်"ဟု အကြောင်းပြကာ လွယ်အိတ်ကိုယူပြီး ထိုနေရာမှ ခပ်မြန်မြန် ထွက်လာလိုက်သည် ။

အကွယ်တစ်နေရာ ရောက်မှ ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် တဒုတ်ဒုတ် ခုန်နေသည့် ရင်အစုံကို လက်ဖြင့်ဖိထားရင်း တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်မိသည် က "ရှူးနေပြီပဲ ငါတော့ ရှူးနေပြီ" ဟု သာ။

::

ဆောင်းဦးကာလ ရောက်ပြီမို့ ငှက်ပေါက်ကလေးများက ကျီကျီ ကျာကျာဖြင့် မပီမသအော် မြည်နေကြလေပြီ။ နေမင်းကြီးကလည်း အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း အောက်ခြေမှ တစ်ဆင့် ရောင်နီများ ထုတ်လွှတ်ရင်း ကောင်းကင်ယံသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း တက်လာနေလေပြီ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် အိပ်ခန်း ပြတင်းပေါက်တို့ ကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် လက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်တန်းကာ ဝါးခနဲ အသံမြည်သည် အထိ သမ်းဝေလိုက်ရင်း မနက်ခင်း၏ အလှအပကို ခံစားနေသူက နေမဟော်။ သမ်းဝေရင်းနှင့်မှ နေအရောင်ကို သတိရလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်နေဆဲပင်။

ညီအစ်ကို ဆိုပေမယ့်လည်း အသက်အားဖြင့် သိပ်မကွာသည် မို့ သူ

ငယ်ချင်းတွေလိုပင် ပေါင်းဖြစ်ကြသည် ။ အိပ်တော့လည်း တစ်ခန်း တည်းသာ။ အခန်းခွဲခိုင်းတော့လည်း မရပါချေ။ ပြီးတော့ ငယ်စဉ် ကတည်းက သူကအကြီးမို့ အမြဲတမ်း အလျှော့ပေးရသည် ။

တစ်ခုခုကို လိုချင်ပြီဆိုလျှင် ဇွတ်ပင်ရအောင် ယူတတ်သော ဉာဉ် လေးကြောင့် မလျှော့ပေးလို့ လည်း မရပါချေ။ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကတော့ ချွင်းချက်ပေါ့လေ။

"ကိုနေ ဘာတွေ ကြည့်နေတာလဲ၊ မတ်တတ်ကြီး အိပ်ပျော်နေတာ လား"

နေမဟော်တစ်ယောက် နေအရောင်ကို ကြည့်နေမိသည် မှာ မည်မျှ ကြာသွားသည် မသိ။ အိပ်နေသူပင် နိုးလာခဲ့ပြီ။

"မဟုတ်ပါဘူးကွ ငါလည်း အခုမှ နိုးတာပါ၊ မင်းကိုနှိုးတော့မလို့ ပဲ ထတော့ ဓနာရီတောင် ထိုးပြီ၊ ဒီနေ့ ရုပ်ရှင်ကြည့်မလို့ ဆို"

"ကိုနေကလည်း နေ့လည်မှ ကြည့်မယ့်ဟာကို၊ အိပ်ချင်သေးတယ် ၍ မိနစ်ထဲ ... နော် ၍မိနစ်လောက်ပဲ"

နေအရောင်က ပြောပြီးသည် နှင့် စောင်ပုံထဲတိုးဝင်ကာ ပြန်အိပ်နေ တာကြောင့် နေမဟော်လည်း တဘတ်တစ်ထည် ယူလိုက်ပြီး ရေချိုးခန်း ထဲသာ ဝင်လာလိုက်တော့သည် ။ ခဏအကြာ သူရချိုးပြီး ပြန်ထွက်လာ သော်လည်း နေအရောင်က အိပ်ရာမှ မထလာသေး။

"နေရောင် ထတော့ကွာ ငါတောင် ရေချိုးပြီးပြီ ... နေရောင်ရေ ထ ဆိုကွာ ရုပ်ရှင်က နေ့ခင်းမှ သွားကြည့်မှာ လေ အခု စာကျက်ကြမယ် ထ တော့"

ဘယ်လိုနှိုးနှိုး မရသူကြီးဟာ စာအကြောင်း ပြောလိုက်ကာမှ ပဲ

အိပ်ရာထက်မှ ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လာတော့သည်။ ။ ထို့နောက်မှာ တော့  
နေအရောင်က ရေအမြန်ချိုးလိုက်ပြီး နှစ်ဦးသား breakfastစားဖို့  
အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာကြသည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ပဲ တစ်နေ့တာအတွက် စိတ်အညစ်ရဆုံး အချိန်တွေ  
ရောက်လာတော့မယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရပါသည်။ ။

"အန်ကယ်လ် နေရှိလား"

"ရှိတယ်သမီး"

ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသား အေးအေးဆေးဆေး ရုပ်ရှင် သွားကြည့်မည့် စိ  
တ်ကူးက ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကြားလိုက်ရသည့် အသံတွေက သ  
က်သေပြနေလေသည်။ ။

စိတ်ညစ်ညူးစွာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ရင်း မျက်နှာကို  
မဲ့ကာ ပုခုံးကိုပါ တွန့်လိုက်မိကြတော့သည်။ ။ ထို့နောက် ဆက်ပြီးဆင်း  
လာတော့ မေမာယာက သူတို့ အနားကို လျှောက် လာလေသည်။ ။

"ငါဒီနေ့ shopping ထွက်မလို့ နင့်ကို လာခေါ်တာဟ"

"ငါ ဒီနေ့မအားဘူး နင်သွားချင်ရင် နေရောင့်ကို ခေါ်သွား"

နေမဟော်က ငြင်းလိုက်ရင်း ကားသော့ယူကာ အပြင်ထွက်မည် ပြု  
တော့ နေအရောင်ကလည်း ...

"အေးလေ ယာရဲ့ ငါလိုက်ပို့လည်း ရတာပဲ၊ ကိုနေက သူ့သူငယ်ချင်း  
တွေနဲ့ သွားစရာရှိလို့ "ဆိုကာ ကူပြောပေးလေသည်။ ။ သို့သော်လည်း  
နေအရောင် တစ်ယောက် ဝင်ကူပြောသည် မို့ ဦးမင်းမဟော်၏ မျက်နှာ

မှာ ပိုလို့ တင်းရပြီ။

"ရပ်လိုက်စမ်း နေမဟော်၊ သမီးနဲ့ လိုက်သွားသင့်တယ်လို့ မင်းမ ထင်ဘူးလား။ မင်းတို့ နှစ်ယောက်က စေ့စပ်ထားပြီးပြီနော်၊ မင်းကို လာ ခေါ်တာက သားငယ်ကို လာခေါ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဈေးဝယ်တာက ဘယ်လောက်တောင် ကြာမှာ မို့လို့ လဲ၊ ပြီးမှ ကျန်တဲ့ ကိစ္စတွေလုပ် သွား ... သမီးခေါ်သွား"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်လ် သမီးတို့ သွားပြီနော်၊ လာလေ နေ သွားကြမယ်"

မေမာယာက ဦးမင်းမဟော်ကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် သူ့လက်ကို လာချိတ်တာကြောင့် နေမဟော် တစ်ယောက် စိတ်တိုတိုဖြင့် ပြန်လည် ဖြုတ်ချလိုက်သည်။ ။

"တက် ကားပေါ်"

"တံခါးလေးတောင် မဖွင့်ပေးတော့ဘူးလား"

"နင့်မှာ လက်ပါတယ် မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်ဘာသာဖွင့်ပါလား"

နေမဟော် တစ်ယောက် မေမာယာက အရစ်ရှည်ကာ မေးနေတာ ကြောင့် စိတ်တိုတိုနှင့် ပိတ်ဟောက် ပစ်လိုက်တော့သည်။ ။ သို့သော်လည်း မေမာယာကတော့ ကားပေါ်ရောက်ကာ မောင်းထွက် လာသည် အထိ ပါးစပ်က အငြိမ်မနေပြန်ပေ။

"နေ"

"ဘာလဲ"

စိတ်တိုနေချိန်မို့ နေမဟော်၏ လေသံက အနည်းငယ် မာသွားရလေ



သည် ။ သည် တော့ မေမာယာက မကျေမနပ်။

"အော်လိုက်တာဟာ နင်ကလည်း ဖြည်းဖြည်းပြောတော့ သေမှာ စိုးလို့ လား"

"ငါစိတ်တိုနေတာနော် မေမာယာ"

"နင်ငါ့ကို နည်းနည်းလေးတောင် သံယောဇဉ် မရှိဘူးလားနော်၊ ငါတို့က ငယ်ငယ်ထဲက သိလာကြတာပါ"

"ငယ်ငယ်ထဲက သိခဲ့ရုံသက်သက်နဲ့ အချစ်တစ်ခုက ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး မေမာယာ"

"ဒါပေမဲ့ ငါတို့က ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အတူတူ ကြီးပြင်း လာကြတာပါဟ၊ ပြီးတော့ ငါတို့က စေ့စပ်ထားတာလေ။ နင့်စိတ်ကို ငါအသိဆုံးပါ၊ ဒါပေမဲ့ ငါထပ်မေးချင်တာက နင်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်မထပ်ချင်ဘူးဆိုတော့ နင်က အခြောက်လား ဒါမှ မဟုတ် မပွင့်သေးတာလား"

နေမဟော်က မေမာယာ၏ စကားအဆုံးမှာ ကားဘရိတ်ကို ဆောင့်ကာ နင်းလိုက်တာကြောင့် နှစ်ဦးသား အရှိန်နှင့် ယိမ်းထိုး သွားလေတော့သည် ။

"နင်လှတာချောတာ ငါလက်ခံတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အချစ်ဆိုတာ လုပ်ယူလို့ မရဘူး၊ လှတာမြင်တိုင်းလည်း အချစ်ဖြစ်မလာဘူး။ ငါနင့်ကို သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ထပ် မပိုနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ ငါနင့်ကို ရင်လည်း မခုန်ဘူး၊ ငါနင့်ကို လက်မထပ်နိုင်ဘူး မေမာယာ။ စေ့စပ်တာကို လက်ခံခဲ့တယ် ဆိုတာကလည်း မိဘကို မတွန်းလှန်နိုင်လို့ ဆိုတာ နင်သိနေတာပဲ ။ ဟုတ်တယ် ငါက gay ၊ ယောက်ျားလေးတွေပဲ စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူ။ ဒါ

ပေမဲ့ gayတိုင်းကတော့ ပွင့်နေတာ မဟုတ်ဘူး မေမာယာ။ နင် ငါနဲ့ သူ ငယ်ချင်း ဆက်ဖြစ်ချင်သေးတယ် ဆိုရင်တော့ နောက်တစ်ခါ အပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ။ ကားပေါ်ကဆင်းတော့ နင့်ဘာသာ taxiနဲ့ သွား"

နေမဟော် တစ်ယောက် ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် ရင်ထဲစုထားသမျှ အကုန် ပြောချလိုက်ပြီးနောက် ကားတံခါးပါ ဖွင့်ပေးလိုက်သည် ။ မေမာယာကတော့ ကားပေါ်မှ မကျေမနပ်နှင့် ဆင်းသွားရင်း ပြောသွားတာက "အန်ကယ်လ်နဲ့ တိုင်ပြောမယ်"ဟု ပင်။

"ဟက် စေ့စပ်ထားရုံလေး ရှိသေးတာ၊ ယူတောင် မယူရသေးဘဲနဲ့ ငါက နင်နိုင်စားသမျှ ခံစရာလား မေမာယာရယ်။ ပြီးတော့ မိဘတွေက သဘောတူတယ် ဆိုတိုင်း ကြိုက်ရတော့မှာ လား"

နေမဟော် တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ် နေမိပြီးနောက် "ငါရုပ်ရှင်ရုံ သွားပြီ ကြည့်မှာ ဆိုလိုက်ခဲ့"ဟု နေအရောင့်ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်ကာ ကားကို ရုပ်ရှင်ရုံထံသို့ ဦးတည် လိုက်လေတော့သည် ။

ဘုန်းမြတ်ပိုင်တစ်ယောက် စာမေးပွဲနီးပြီမို့ စာတွေက ပိုင်နိုင်နေလေပြီ။ အနီးကပ် ကျောင်းတက်နေရသည့် ရက်မို့ ညီမလေးနဲ့ အတူ ရုပ်ရှင် သွားကြည့်ရအောင်ဟု တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း ညီမဖြစ်သူက အခုထိ အခန်းထဲက ထွက်မလာသေးပေ။

စာကိုပဲသေချာ လုပ်ရအောင် ဆိုတာကို မရမက ပူဆာနေတာမို့ လိုက်ပို့ဖို့ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်သည် ။ သူကဖြင့် ပြင်ဆင်ပြီးတာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း အခန်းထဲက ထွက်မလာသေးသည့် ညီမဖြစ်သူ ကြောင့် အခန်းတံခါး ခေါက်ကာ ခေါ်လိုက်ရသည် ။

"ညီမလေးရေ သွားမယ်လေ ကိုကို အသင့်ဖြစ်ပြီ"

"ဟုတ်ကိုကို လာပြီ"

နှင်းမြတ်ပိုင်က ဖြေသံနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းပင် အခန်းထဲက ထွက်လာလေသည်။ ။ ဆံပင်အရှည်လေးကို နှစ်ဖက်ခွဲစည်းကာ ရှေ့အမြိတ်ကို တိတိလေး ချထားသည်။ ။ ဝတ်ထားသည် ကလည်း ဂါဝန်ပန်းနုရောင်လေးမို့ ကလေးဆန်ဆန်လေးနှင့် ရိုးရိုးလေး ချစ်စရာ ကောင်းနေသည်။ ။

"wow!!! ငါ့ညီမလေးက လှလိုက်တာ"

"ကိုကိုညီမလှတာ ခုမှ သိလား"

ဘုန်းမြတ်ပိုင် တစ်ယောက် ညီမဖြစ်သူကို ချီးမွမ်း လိုက်သော်လည်း ပြန်ရလိုက်သည် က မျက်စောင်းလှလှ တစ်ပွင့်သာ။ လှတယ် ပြောတာ တောင်မှ မကျေနပ်သေးသည့် ကလေးမပင်။

"အရင်ထဲက သိပါတယ်ဗျာ ကြီးစုရေ သားတို့ သွားပြီနော်"

"အေးအေး ဖြည်းဖြည်းလည်း မောင်းကြဦး"

"ဟုတ်ကဲ့"

မောင်နှမ နှစ်ယောက်သား ကြီးဒေါ်ဖြစ်သူကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ကားလေးကို ရုပ်ရှင်ရုံဆီသို့ ဦးတည် လိုက်လေတော့သည်။ ။

:

နေမဟော်တစ်ယောက် မေမာယာ့ကို ထားပစ်ခဲ့ပြီးနောက် နေအရောင့်ကို ဖုန်းဆက်ကာ ရုပ်ရှင်ရုံသို့ လာခိုင်းပြီးနောက် သိပ်မကြာလိုက်ဘဲ နေအရောင် လိုက် လာလေသည်။ ။ ရုပ်ရှင်က နေ့လည်မှ ကြည့်ကြမှာ မို့ နှစ်ဦးသား အင်းလျားဘက်ဆီသာ မောင်းခဲ့ကြလေတော့သည်။ ။

အင်းလျားရောက်မှ မနက်စာစားရင်း နေအရောင့်ထံ စိတ်ညစ်နေသမျှ ဖွင့်ဟမိသည့်အပြင် ကန်ရေပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသည့် လေနုအေးအေးကြောင့် ဒေါသအချို့တော့ ငြိမ်းအေးသွားတာအမှန်။ ထို့နောက် ရုပ်ရှင်ချိန်နီးကာမှ ရုပ်ရှင်ရုံဆီ ပြန်မောင်း ခဲ့ကြတော့သည်။ ။

"ဟယ် ကိုနေနဲ့ နေရောင် ရုပ်ရှင် လာကြည့်ကြတာလား"

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ရုပ်ရှင် လက်မှတ်ဝယ်နေစဉ် ခေါ်သံကြားတာမို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အံ့ဩနေပုံဖြင့် ကြည့်နေသူက နှင်းမြတ်ပိုင်။ ။

"ဟော ... နှင်းမြတ် တစ်ယောက်ထဲလား ပိုင်ရော မပါဘူးလား"

ဘေး နား မှာ ဘုန်းမြတ်ပိုင်ကို မတွေ့မိတာကြောင့် မးလိုက်တော့ နှင်းမြတ်ပိုင်က တစ်နေရာဆီ ညွှန်ပြလေသည်။ ။

"ပါတယ်ကိုနေ ကိုကိုက car parking ထိုးနေလို့ နှင်းက ရုပ်ရှင်လက်မှတ် အရင်လာဖြတ်တာ ဪဟိုမှာ ... ကိုကို လာပြီ"

နေမဟော်နှင့် နေအရောင်လည်း နှင်းမြတ်ပိုင် ညွှန်ပြသည့်ဆီကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်က ပြုံးကာ သူတို့ အနားသို့ လျှောက်လာလေသည်။ ။

"လက်မှတ် ဖြတ်ပြီးပြီလားညီမလေး"

"မဖြတ်ရသေးဘူး ကိုကို ခနနော်"

နှင်းမြတ်ပိုင်က ခဏစောင့်ဖို့ ပြောပြီးနောက် ရုပ်ရှင်လက်မှတ် နှစ်စောင် ဖြတ်လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက်ရုံထဲ ဝင်ချိန်မှာ တော့ ဘုန်းမြတ်ပိုင်က လူကောင် သေးသေးလေးနှင့် မမျှတစွာ ဝယ်လိုက်သည့် မုန့်ထုပ်တွေက တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်မို့ နေမဟော် တစ်ယောက် ပိုင်းကူသယ်ပေး

ရင်း စနောက်ချင်စိတ်က ထိန်းမရတော့။

"ပိုင်က ရုပ်ရှင်ရုံကို ပျော်ပွဲစား ထွက်လာတာလား"

"ဟီးဟီး ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမက အဲဒီလိုပဲဗျ။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီ ဆိုရင် ပါးစပ်ကမုန့်ကို မပြတ်တမ်း ဝါးနေရမှ သဘောကျတာ"

ရယ်မောကာ ပြန်ဖြေသည့် ဘုန်းမြတ်ပိုင်ရဲ့ စကားကြောင့် နေမဟော် ပြုံးလိုက်ရင်း စိတ်ထဲက တွေးမိသည် က "မုန့်ကြိုက်ပုံကလည်း ကလေးကျနေတာပဲ"လို့ သာ။

\*\*\*